

ἡμῖν, οἱ θεσμοὶ ἔδει νὰ προηγηθῶσιν ὅπως παρχοκευάσω
τὸ ἔδαφος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φιλο λογίαν. Εύτυχῶς οἱ θε-
σμοὶ οὗτοι εἶχον μόνοι μετὰ τὸ πλῆρες ἔθνικὸν ἡμῶν ναυά-
γιον ἐπιζήσει, εύτυχῶς δὲ καὶ ἡ ὀθωμανικὴ κυριαρχία τὴν
λαβήθη αὐτούς. Ἡ κοινοτικὴ αὐτονομία, ὁ μέγας οὗτος
καὶ ζωοποιὸς θεομὸς, δι' οὗ δημιουργοῦσι τὰ ἔθνη τὴν
ἔξανιστῶσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ τάφου ἡ ἴδιωτικὴ πρωτοβουλία
καὶ οἱ ἐλεύθεροι συνεταιρισμοὶ, ὑπῆρχε πλήρης· μεθ' ὃς
δὲ τὰ προσκόμματα, μεθ' ὅλους τοὺς κινδύνους, ἀνηγείρον
το βαθμιαίως ὑπὸ ἴδιωτῶν καὶ κοινοτήτων ἀξιοπρεπῆ Μαρ-
σῶν διαιτήματα καὶ ἔξευρίσκοντο πόροι ἐξ ἀπόρων διὰ τῶν
ἐλευθέρων ἔκείνων συνεταιρισμῶν, οἵτινες ἐπλούτιζον τὴν
κῶς τε καὶ ὄλικῶς τὰς Ἑλληνίδας πόλεις, οἷοι οἱ τῶν
Ἀμπελακίων, οἱ τῶν Μαδεμαχωρίων καὶ τοσοῦτοι ἄλλοι.
Ἡ Ἑλληνικὴ φιλολογία εύροῦσα τότε παρὰ τοῖς παισὶ τῷ
Ἐλλήνων τὸ ἔδαφος γόνιμον εἰσέρρευσεν ἀθρόα καὶ τὸ
Θνος ἡμῶν, ἐφ' οὗ ὡς ἐπὶ νεκροῦ ἀπέλεισον πικρὸν δάκρυον
φιλελληνικώτατοι τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος
τούτου, μετὰ εἰκοσαετίαν μόλις ἀναδείκνυτο ζῶν, σφριγῶν
ἀκμαίον, προσθέτον εἰς τὰς ἐνδόξους αὐτοῦ ἱστορικὰς
λίδας νέας οὐχ ἦττον ἐνδόξους. Ἀλλὰ ταύτοχρόνως δεινός
τότε ἐπελθὼν διωγμὸς ἀνέστειλε τὴν ἐπίδοσιν ταύτην,
ὅμως μετὰ μικρὸν ἐνεκάίνισε καὶ αὖθις ὁ Ἑλληνισμὸς τοῦ
τῶν αὐτῶν μέσων ἐπιστημονικῶτερον ἀναπτυχθέντων. Καὶ
ἡ ἐπιστημονικὴ αὕτη ἀνάπτυξις ἀπέβη ἀναγκαῖα ἐνεκάτῃ
πολλαπλασιάσεως τῶν ἀπειλούντων ἡμᾶς κινδύνων, ἐνεκάτῃ
τῆς πολλαπλασιάσεως τῶν ἀντιποιουμένων τὰς ἔθνικές
ἡμῶν χώρας καὶ πειρωμένων νὰ καταστρέψωσιν αὐτὴν τὴν
ὑπαρξίαν ἡμῶν. Ἐναντίον τούτων τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὑπε-
ρηγωνίσατο καὶ ὑπεραγωνίζεται μόνον διὰ τῶν πατρίων
θεσμῶν, τῆς ἐλευθέρχες πρωτοβουλίχες τῶν ἀτόμων καὶ τῶν